

opusdei.org

Als twintiger geloven: "graag meer willen weten"

Christina woont in Chicago en is kunstenaars: zij bewerkt aardewerk. Deze video vertelt hoe de twijfels haar hebben gediend om zich vormen in en het beter leren kennen van het katholieke geloof.

3-1-2013

Mijn geloof beleef ik niet anders dan wie dan ook, maar de kern van mijn

doen en laten heeft een rijkere ondertoon.

Wanneer ik met aardewerk bezig ben – ik ben kunstenaar en bak potten –, en het maakt niet uit hoeveel je leert op dat gebied, is er altijd nog wel iets dat je van anderen kunt leren, en je werkt altijd wel met iemand die meer weet over pottenbakken en die meer uren werkervaring heeft met de klei en het op een andere manier heeft leren bewerken dan jij. Met hen praten heeft mij als kunstenaar verrijkt.

Met ons geloof gebeurt hetzelfde. We moeten blijven leren over God en ons geloof vermeerderen, omdat met de leeftijd onze twijfels toenemen. Het is menselijk en normaal om nieuwsgierig te zijn en vragen te stellen. Daarom zijn twijfels een goed teken, die laten zien dat je oprecht naar God zoekt. Omdat deze twijfels ons niet van de Waarheid doen

verwijderen, maar ons er dichterbij brengt, omdat we meer willen weten. Ik heb twijfels en ik denk dat ik de grootste twijfel had toen ik op school zat.

Toen ik in een studentenhuus woonde, leerde ik veel nieuwe mensen kennen, heel veel mensen. Het deprimeerde me een beetje, omdat ik merkte dat er in deze atmosfeer iets ontbrak, en onder mijn vrienden, de nieuwe vrienden die ik maakte, leek geen enkele God als een belangrijk persoon in hun leven te beschouwen. Ik realiseerde dat ik deze persoon in hun leven was.

Dat was een heel belangrijk moment in mijn leven, omdat het de eerste keer was dat ik realiseerde dat God voor mij belangrijk was en dat ik God nodig had om mij in zekere zin 'overeind te houden'. Van dat moment af besloot ik om aan

geestelijke lezing te doen, slechts enkele minuten per dag, omdat ik al erg druk was met mijn lessen en werk. Beetje bij beetje inspireerden deze boeken mij om meer te willen weten.

Omdat ik twijfels bleef houden, kreeg ik behoefte aan andere mensen met betere vragen en betere antwoorden. Wanneer je jong bent, in de tweede of derde klas, hoef je niet meer te weten dan hoeveel twee plus twee is of hoeveel zes gedeeld door drie is. Maar als je ouder wordt, worden de zaken complexer, heb je een meer solide basis nodig om je problemen op te lossen.

En net als op school kiest iedereen een vak waarin je je wilt specialiseren, en je ontmoet leraren die hun hele leven hieraan hebben gewijd, daarom is zo ook noodzakelijk om naar een kerk te gaan, om met een priester te spreken,

om hem de noodzakelijke vragen te stellen.

Ik ken veel parochies die groepen hebben opgezet: voor bijbelstudie, jongerengroepen... Ik heb een groep waarin ik mijn geloof heb kunnen ontwikkelen, en mensen heb ontmoet die op een natuurlijke manier, net als ik, ook geïnteresseerd waren om hun geloof te verdiepen. Ik heb daar zeker een grote steun in mijn leven gevonden.

**“Wat is ons katholieke geloof mooi!
– Het bevredigt onze diepste verlangens, brengt het verstand tot rust en vervult het hart met hoop.”
Heilige Jozefmaria Escriva, De Weg, nr. 582**

[nl/article/als-twintiger-geloven-graag-meer-willen-weten/ \(4-4-2025\)](#)